

Sygn. akt II Cz 1359/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski (spr.)

Sędziowie: SO Iwona Siuta

SO Dorota Gamrat- Kubeczak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 sierpnia 2015 roku w S.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Bank (...) S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 18 czerwca 2015 roku, sygn. akt VI C 598/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Świnoujściu oddalił wniosek o uzupełnienie wyroku poprzez rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego.

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy podał art. 351 § 1 k.p.c. i art. 362 k.p.c.

Sąd wskazał, że pełnomocnik powoda w dniu 25 maja 2015 roku złożył wniosek o uzupełnienie wyroku z dnia 15 maja 2015 roku, poprzez rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy uznał, że nie można zasądzić na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa prawnego, ponieważ powódka zanim doszło do wytoczenia powództwa była w siedzibie pozwanej w G. w dniu 9 grudnia 2014 roku, aby wyjaśnić kwestię będącą przedmiotem postępowania i wyjaśniała tę kwestię, w takiej sytuacji bank nie posiadał stosownej wiedzy do dnia 9 grudnia 2014 roku, lecz pozew został złożony w dniu 19 grudnia 2014 rok, w związku z tym nie można uznać, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany i zaskarżając postanowienie w całości, wniósł o jego zmianę poprzez uzupełnienie wyroku i obciążenie powódki A. K. na rzecz pozwanego kosztami zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych, a także zasądzenie od powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że Sąd Rejonowy nie zamieścił w wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie zasądzenia na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego, pomimo złożenia konkretnego wniosku przez pełnomocnika w odpowiedzi na pozew w punkcie 2.

Sąd w odpowiedzi na złożony wniosek wydał w dniu 18 czerwca 2015 roku postanowienie o odmowie uzupełnienia wyroku.

W ocenie strony pozwanej zaskarżone postanowienie jest wadliwe i błędne, a jego uzasadnienie nie spełnia nie tylko wymogów formalnych a art. 328 § 2 k.p.c., w powiązaniu z art. 361 k.p.c., ale i jest nielogiczne. Sposób rozstrzygnięcia przez Sąd wniosku strony pozwanej o uzupełnienie wyroku i rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego spowodował, że występują wątpliwości jak należy traktować postanowienie z dnia 18 czerwca 2015 roku - jako postanowienie oddalające wniosek o uzupełnienie wyroku, czy jako wniosek o nieobciążeniu powódki kosztami procesu na rzecz strony pozwanej, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego doprowadziło do konieczności uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy, w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

Z treści przepisu art. 351 § 1 k.p.c. wynika że strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania (...). Wedle § 2 tego art. wniosek o uzupełnienie wyroku, co do zwrotu kosztów, sąd może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym.

Z kolei w myśl art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Cytowany przepis wyraża podstawową zasadę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania - odpowiedzialności za jego wynik.

Mając powyższe regulacje na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, że powódka złożyła już w pozwie (w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Świnoujściu pod sygn. akt VI C 598/14) wniosek o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania. Z kolei pozwany w odpowiedzi na pozew złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania na swoją rzecz od powódki. W tej sytuacji Sąd Rejonowy winien był orzec o obowiązku poniesienia kosztów postępowania przez którąś ze stron i zawrzeć rozstrzygnięcie w tym przedmiocie w wydanym w sprawie wyroku, jako orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Tymczasem w wyroku z dnia 15 maja 2015 roku Sąd Rejonowy uchylił się od orzekania w tym przedmiocie.

W takiej sytuacji skoro strona pozwana złożyła w przepisany terminie wniosek o uzupełnienie wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, zaistniała podstawa do wydania pozytywnego orzeczenia w tym przedmiocie i brak było podstaw do oddalenia przedmiotowego wniosku.

Bez znaczenia pozostawało tu, jakiej treści rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu powinno zostać zdaniem Sądu Rejonowego wydane w sprawie - na korzyść, czy niekorzyść strony wnoszącej o uzupełnienie wyroku. Istotne było, iż obie strony wnosły w toku postępowania o zasądzenie od strony przeciwnej kosztów postępowania, a rozstrzygnięcie co do tych żądań w ogóle się w wyroku nie znalazło.

Dalej uwypuklenia wymaga, że Sąd Rejonowy wskazując jako podstawę prawną swego rozstrzygnięcia art. 351 § 1 k.p.c., w uzasadnieniu przytoczył argumenty odnoszące się do rozstrzygnięcia o obowiązku ponoszenia przez strony kosztów postępowania.

Należy wskazać, że reguła odpowiedzialności za wynik procesu, unormowana w art. 98 § 1 k.p.c. może ulegać modyfikacji w przypadkach o jakich mowa w art. 100 – 102 k.p.c.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, w którym nie powołano się na żadną z ww. norm prawnych nie sposób wywnioskować, jaka z tych norm miałyby być podstawą prawną orzekania w przedmiocie zwrotu kosztów procesu.

Koniecznym jest podkreślenie, że jakkolwiek powództwo zostało uwzględnione w całości to, wobec faktu, że powódka nie poniosła, żadnych kosztów procesu, brak byłoby podstaw do zasądzenia na jej rzecz od pozwanego z tego tytułu jakiegokolwiek kwoty, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Sąd winien jednak rozważyć, czy nie zachodzi podstawa do obciążenia powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego. Właśnie w tym zakresie koniecznym było przeanalizowanie norm prawnych zawartych w art. 100 – 102 k.p.c., co zupełnie nie miało miejsca. Sąd Rejonowy w razie przyjęcia, że nie zachodziły podstawy do zasądzenia na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, winien był uzupełnić przedmiotowy wyrok, poprzez oddalenie żądania pozwanego w tym przedmiocie.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy po pierwsze oddalając zasadny wniosek o uzupełnienie wyroku i po drugie zaniechując rozważenia wszystkich możliwych przypadków zasądzenia kosztów procesu na rzecz pozwanego, jako przegrywającego proces. Podkreślenia dodatkowo wymaga, że trafnie skarżący zarzuca tu, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie spełnia kryteriów wyznaczonych przez art. 328 § 2 k.p.c., nie poddając się tym samym kontroli instancyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej, zgodnie z art. 108 § 2 k.p.c.